

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **GREGI, s. r. o.**, se sídlem Rytířská 334/13, Praha 1, zastoupeného Mgr. Bc. Michaelem Kisem, advokátem se sídlem Kostnická 2916/16, Chomutov, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2014, čj. ČOI 35005/13/O100/2400/13/14/Be/Št, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 27. 4. 2015, čj. 59 A 17/2014 – 59,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 11. 2. 2013, čj. ČOI 16711/2013/2400/R 0012/2013/Vr/Št, Česká obchodní inspekce, inspektorát Ústecký a Liberecký (dále jen „ČOI“) uložila žalobci pokutu ve výši 240 000 Kč podle § 24 odst. 10 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. 12. 2013, za porušení povinnosti řádně informovat spotřebitele o vlastnostech prodaného vozidla.

2. Rozhodnutím ze dne 19. 2. 2014, čj. ČOI 35005/13/O100/2400/13/14/Be/Št, žalovaný změnil rozhodnutí ČOI tak, že snížil výši udělené pokuty na 180 000 Kč a upřesnil výrok co do identifikace prodaného vozidla.

II.

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, který ji rozsudkem ze dne 27. 4. 2015, čj. 59 A 17/2014 – 59, zamítl. Rozsudek krajského soudu je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj pro stručnost zcela odkazuje.

III.

4. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

5. Stěžovatel uvedl, že výkon nebo jiné následky rozhodnutí by pro něj znamenaly „*nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a není to v rozporu s veřejným zájmem.*“

IV.

6. Žalovaný proti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nic nenamítal. Souhlasil, že pro žalobce by úhrada pokuty představovala výraznější újmu, než jaká hrozí státu odkladem zaplacení.

V.

7. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

8. Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

9. Žádost o přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy, stěžovatel nese břemeno tvrzení i břemeno důkazní. Stěžovatel tedy musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem tato újma spočívá a jaký je její rozsah. Hrozící újma přitom musí být závažná a skutečná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení stěžovatel musí navrhnout provedení patřičných důkazů.

10. Stěžovatel neuvedl žádná konkrétní tvrzení na podporu žádosti o přiznání odkladného účinku, pouze bez dalšího zopakoval text zákonného ustanovení. Nenavrl ani žádné důkazy k prokázání svého obecného tvrzení o hrozící újmě. Neunesl tedy své břemeno a Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než jeho žádost zamítnout. Na tom nic nemohla změnit skutečnost, že žalovaný proti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nic nenamítal, ani skutečnost, že krajský soud odkladný účinek žalobě přiznal – krajský soud totiž rozhodoval o kvalitativně z hlediska konkrétnosti a podrobnosti zcela jiné žádosti.

11. Závěrem soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. června 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu